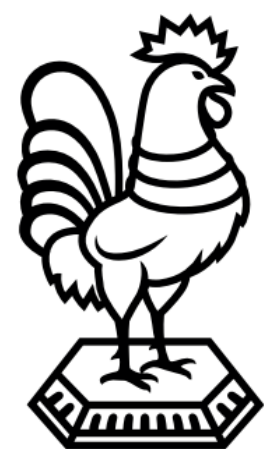

TagaPink

Kostivere Kool 35

KOSTIVERE KOOLI
HÄÄLEKANDJA

**KOSTIVERE
KOOL**
1687

Kostivere Kool 2019/2020. õppeaastal

Kostivere koolipere:

- Kostivere Koolis õpib 151 õpilast
- Töötab 43 inimest, neist 28 on õpetajad

Koolimaja on ehitatud aastal 1984 ning renoveeritud aastal 2013.

Lisaks muutuva õpikäsituse põhimõtetele tuginevale õpetööle on koolil suurepärased sportimisvõimalused, väga hea IKT baas, maitsev koolitoit ning põnevad huviringid.

Juhtkiri: Kostivere Kool on 35. sünnipäevapeoks valmis!

Direktor Olga Saikovskaja

Kaasaegses maailmas toimub ühe aasta jooksul rohkem muudatusi, kui kunagi neid juhtus saja aastaga. Kostivere Kool käib ajaga ratsionaalselt kaasas ning valib uute suundade ja võimaluste hulgast need, mis on ennast tõestanud ning ei too kaasa ootamatuid tagajärgi.

Toon mõningaid näiteid.

2019/2020. õppeaastast hakkavad igapäevaselt toimuma ÕUEVAHETUNNID, mis tähendab, et kõik lapsed veedavad koolipäeva jooksul pool tundi värskes õhus. Õuevahetundide eesmärgiks on laste liikumisvõimaluste suurendamine ja füüsilise heaolu parandamine, mis omakorda mõjutab positiivselt ka õpivõimekust. Õuevahetunnid on laialt levinud põhjamaade koolides, Eesti puhul on tegemist pigem uue suunaga, millega on kaasa läinud mõned üksikud koolid.

Kostivere Kool on saanud SA Archimedeselt projektipõhist toetust, mis andis võimaluse alustada ambitsioonika RAHVUSVAHELISE KOOLITUSPROJEKTIGA – osad meie õpetajad ja koolijuht käivad 2019. aasta jooksul kuues Euroopa riigis õppimas muutunud õpikäsitlemise põhimõtteid erinevate nurkade alt – alustades kaasava hariduse temaatikast, digiõppest ja õuesõppest ning lõpetades liikumisõppe ja *coaching*'u parimate praktikatega. Saadud kogemust jagatakse kolleegidega ja kasutatakse õppetöös. Järgmise sammuna lisaks õpetajate õpperändele on soov kaasata aktiivsemasse rahvusvahelisse koostöösse ka õpilasi.

Rahvusvahelise tasandi kõrval ei maksa ära unustada, et eelkõige tuleb enda kodumaad tundma õppida. Selle aasta kevadel alustasime uut traditsiooni - klassipõhist õppereiside programmi „TUNNE EESTIMAAD“, mille raames peaksid põhikooli lõpuks kõik Kostivere Kooli õpilased olema läbi käinud kõik olulisemad Eestimaa paigad ning tutvunud nende ajaloo, kultuuripärandiga ning loodusega. Projekt kehtib ka koolitöötajatele – oleme kogu meeskonnaga kvalifitseeritud giidi saatel külastanud Lõuna-Eestit, Ida-Virumaad, Kihnu saart ning järgmiseks plaaniks on tutvumine Rannarootsi kultuuripärandiga Vormsi saarel.

Kostivere kooliperele meeldib mööda Eestit ja maailma ringi käia ning silmaringi avardada, aga samas peetakse väga oluliseks enda kodukanti ning jõudumööda panustatakse selle arengusse. Näiteks, 2019. a kevadel istutasime Eesti Vabariigi 101. sünnipäeva puhul staadioni aia taha 101 KUUSKE. Kui kuused suureks kasvavad, on staadion tuule eest kaitstud.

Digiõpe on meie õppeprotsessi igapäevane osa ning tänu vallavalitsuse toetavale suhtumisele on koolil kõik võimalikud vahendid olemas – alustades uutest tahvelarvutitest ja nutiprojektoritest ning lõpetades robotika komplektidega (robotikaring on koolilaste seas väga populaarne). Samas oleme arvestanud ka sellega, et nutisõltuvusel on oma miinused ja tagajärjed ning seetõttu on vahetundides nutitelefonide kasutamine rangelt keelatud. Selle „meelelahutuse“ asemel saavad õpilased käia staadionil, mängida lauatennist ja erinevaid lauamänge ning sisustada oma aega uute põrandamängudega (uus moodne lahendus, mis sai tehtud tänu „Turvalise kooli 2018“ tiitli saamisega kaasnevale preemiale).

Lisaks kaasaegsetele suundadele, väärtustab Kostivere Kool traditsioone ning see ei ole meie kooli puhul lihtsalt lause kooli arengukavast – meie kooli mudilaskoor ja rahvatantsijad käisid esinemas 150. Eesti laulu- ja tantsupeol. Lisaks õpilastele olid laulu- ja tantsupeol esindatud ka meie õpetajad erinevate kooride ja rahvatantsurühmade koosseisus.

Kooli vilistlased moodustavad koolipere olulise osa – mõned neist töötavad siin samas koolis, mõned toovad siia õppima oma lapsi, mõned aga teevad kooliga koostööd ühel või teisel viisil. Usun, et kõikidel meie kooli endistel õpilastel on häid mälestusi koolipäevadest, õpetajatest, klassikaaslastest ning kooliaja sündmusest – need mälestused kutsuvad vilistlaste kokkutulekule ning teevad südant soojaks erinevatel elu hetketel.

Kostivere Kool tunneb suurt rõõmu selle üle, et vilistlased teda meeles peavad ning pidulikest sündmustest osa võtavad. Koolimaja ukseid on kooli sõprade jaoks alati avatud!

Palju õnne sünnipäevaks, kallid Kostivere Kool!

Kostivere Kooli 2018/2019. õppeaasta oli saavutusterohke

Tiitli „Turvaline kool 2018” sai Kostivere Kool Jõelähtme vallast

Kerli Vilk

Harjumaa Omavalitsuste Liit

Neljapäeval, 29. novembril 2018 anti Kose kultuurikeskuses toimuval „Aasta tegija” tunnustusüritusel üle tiitel „Turvaline kool 2018”. Seekord läks Harjumaa tervisenõukogu Turvalise kooli komisjoni otsusega tiitel Jõelähtme valda, Kostivere Kooli.

Konkursi eesmärk on tunnustada Harjumaa üldhariduskoolide tööd turvalise õppekeskkonna kujundamisel, toetada koolide eneseanalüüsi ja tunnustada parimaid turvalise keskkonna tagamise praktikaid. Samuti toetada koolides personali ja õpilaste vaimset ja füüsilist turvalisust ning mõistmist, et ennetustegevus aitab oluliselt vähendada riskikäitumist, väiksemaid ja suuremaid probleeme, tõsisemaid ohuolukordi.

„Turvalise kooli” konkurss kutsuti ellu Harjumaa erinevate turvalisust tagavate organisatsioonide poolt seitse aastat tagasi. Varasematel aastatel tugineti Maailma Terviseorganisatsiooni praktikale toetuvale hindamistöõriistale. Käesolevast aastast muutis hindamiskomisjon konkursile esitatava analüüsi vormi koolisõbralikumaks, eesmärgiga anda asutusele veelgi parem võimalus tuua välja oma tugevused, turvali-

sust toetavad parimad praktikad ja arenguvajadused. Tänane hindamisvorm annab oluliselt parema pildi ka hindamiskomisjonile tehtud tööst ja puudujääkidest.

Esimest aastat oli võimalik koolil ennast üles seada erinevates kategooriates. Muuhulgas oli võimalik tunnustada kooli „Turvaisikut” ja head koostööd omavalitsusega. Kostivere Kool tõi komisjonile eraldi välja sotsiaalpedagoog Katrin Mänd ja huvijuht Ranele Raudsoo nimed tugeva panuse eest kooli „meie” tunde loomisel. Samuti hindab kool väga kõrgelt Jõelähtme valla toetavat suhtumist kooli tegemistesse. „Märksõna, mis kõige paremini iseloomustab meie kooli koostööd väärrika Jõelähtme Vallavalitsusega on avatus: iga tõsisem probleem, mida kool iseseisvalt lahendada ei suuda või mis vajaks spetsialistide laiemat ringi, saab omavalitsuse kiire tähelepanu ja vajaliku toetuse. Sama kehtib ka positiivsete tulevikku suunatud projektide ja eesmärkide toetamise kohta,” räägib direktor Olga Saikovskaja.

Tiitli saanud koolile antakse üle rahaline preemia 1500 eurot, „Turvaline kool 2018” seinaplaat ning võimalus korraldada 2019. aastal suur Turvalisuse päev koolile ja kogukonnale.

„Selle aasta hindamisel arvestas komisjon eelkõige kooli lugu, senist arendustegevust, tegevuste analüüsi ja tervikpilti vaimse ja füüsilise turvalisuse tagamisel,” rääkis „Turvalise kooli” komisjoni esimees Kerli Vilk. „Ükski kool ei saa olla lõpuni täiuslik, seepärast antakse auhinnafond üle mitte tehtud töö eest, vaid turvalisuse arendustegevuseks selles valdkonnas, milles kool tunneb kõige enam puudust. Kitsaskohad otsustab kool koostöös hoolekogu, õpilaste ja kooli personaliga. Just hea omavaheline koostöö ja õpilaste kaasatus on selle aasta võitja üks suurimaid trumpe, mistõttu oleme kindlad, et Kostivere Kool teeb auhinnafondi kasutamiseks parima valiku,” selgitas Vilk.

„Turvaline kool” komisjoni kuuluvad Harjumaa Omavalitsuste Liit, Politsei- ja Piirivalveameti Põhja prefektuur, Põhja päästkeskus, Maanteeamet, Põhja-Eesti Rajaleidja keskus.

Meie käisime tantsu- ja laulupeol!

Kostivere Kooli rahvatantsurühm ja mudilaskoor osalesid laulu- ja tantsupeol "Minu arm". Mudilaskooris laulab 27 õpilast ning nende juhendajaks on muusikaõpetaja Margit Nagel.

Osaleda suurel juubelipeol oli meie kõigi suur unistus ning see sai ühtlasi ka kõige suuremaks motivaatoriks mudilaskoori proovides. Harjutasime lastega laule viis korda nädalas. Igal vabal hetkel kutsusin lapsed kokku, et mudilaskoori repertuaari laulda. Lapsed olid väga kohusetundlikud proovides käima.

Ettelaulmine toimus 19. märtsil Kose Kultuurikeskuses. Eredalt on mul meeles meie direktori Olga julgustavad sõnad "See, kui hästi lapsed laulavad on juba suur võit, laulupeole pääsemine on boonus". Selle ilusa mõttega astusime kooli uksest välja otse bussi peale, mis viis meid Kose Kultuurikeskusesse.

Ettelaulmine läks meil hästi. Lapsed olid tublid ning laulud tulid täpselt nii välja nagu me klassiruumis harjutanud olime. Lisaks laulsid lapsed väga hingesstatult. Pärast ettelaulmist sai veel ainult oodata - üks pikk närvesööv ootamine. Teadsime, et andsime endast parima, kuid me ei teadnud, kas meie etteaste oli piisav, et laulukaare alla laulma saame minna.

Mai teisel nädalal see juhtuski. Reede hilisõhtul tuli mulle meil Laulu- ja Tantsupeo SA-lt, kus oli kirjas: „On rõõm teatada, et XXVII laulupeo "Minu arm" kunstilise toimkonna otsusel on Teie kollektiiv (Kostivere Kooli mudilaskoor) oodatud laulupeole.”

Kui ma sellele hetkele tagasi mõtlen, siis suudan peaaegu sama emotsiooni läbi elada. Meie kõigi unistus täitus!

Aga siis läks kiireks, meil polnud ju riideidki, mille-ga peole minna. Õnneks võimaldas Jõelähtme Vald meil selga panna kõige kaunimad laulupeo riided. Poiste kostüüm koosnes lühikestest pükstest, kaela-

rättidest ja linasest pluusist. Tüdrukutele disainis ja õmbles kleidid lapsevanem Kersti Sepp Kivikangur. Kerstile olid abiks veel lapsevanemad Vaike, Reige ja Kaidy. Kuigi peoriiega oli juba üsna kiire, siis Kersti leidis veel kleitide ja kaelarättide kõrvalt aega meile ka nunnud kotikesed õmmelda.

Lõpuks jõudis kätte kauaoodatud sündmus. Me olime juubelipeoks kenasti sätitud. Ilmaga vedas meil ka ning suur pidu sai peetud koos päiksega. Meeleolu oli ülev ja üritus võimas.

Täna mudilaskoori laste vanemaid meeldiva koostöö eest. Teil on väga ägedad lapsed!

**Rõõmsat laululusti soovides
muusikaõpetaja Margit Nagel**

Õpilaste mõtteid laulupeost:

“Minule jäi kõige rohkem meelde hetk, kui olime laval. See tunne oli nii võimas, et tahaksin seal veel kord olla. Kui me lavale proovi läksime, siis mäletan, et pidime kaua aega järjekorras seisma. Rahvast oli palju. See oli üks väga lahe kogemus.”

Luike

“Mulle jäi kõige paremini laulupeost meelde see, et kartulispiraalid maksid jube palju.”

Vargot-Hanto

“Mulle meeldis laulupeol see, et me saime seal olla ning samuti ka see, et ma sain telekasse.”

Madli

“Väga tore oli laulda ja seista laulukaare all. Laulud olid väga ilusad ja dirigendid olid lahked.”

Hanna Katariina

“Mulle meeldis, et laulupeol oli nii palju erinevaid inimesi ja naeratusi nende nägudel. Kõik olid nii ilusasti riides. Üldse oli terve pidu nii värviline.”

Emma

Kes meie koolis töötavad?

Selleks, et tutvustada lehelugejatele Kostivere Kooli töötajaid, palusime igaühel kirja panna ühe lause või tsitaadi, mis iseloomustab kas neid ennast või nende ellusuhtumist. Saame tutvavaks!

Kostivere Kooli töötajad 2019/2020. õppeaastal. Kõik kahjuks siiski pildile ei jõudnud...

Olga Saikovskaja – direktor

Olen veendunud, et parim kingitus, mida inimene saab iseendale teha, on uued teadmised, kogemused, elamused. Mulle meeldib koolis töötada just sellepärast, et siin jagatakse teadmisi ning iga päev saab midagi uut ja huvitavat õppida ja kogeda – olenemata sellest, kas oled õpilane, õpetaja, koolitöötaja või koolijuht.

Eele Sekk – õppejuht

„Me ei õpi mitte selleks, et oma tarkust näidata, vaid selleks, et seda kasutada.“ (Autor teadmata)

Ranele Raudsoo – huvijuht, arvutiõpetuse õpetaja

„Mulle meeldib mõelda nii, et kui kuidagi ei saa, siis kuidagi ikka saab. See paneb tegutsema ja lõpuks viib ka sihile.“

Sören Jõõras – kehalise kasvatuse õpetaja

„Rutiin vajab peletamist.“

Kristiine Järve – abiõpetaja

„Naeratades läbi elu...“

Irja Kingsepp – ajaloo- ja ühiskonnaõpetuse õpetaja

„Minu unistused on varem või hiljem täitunud. Unistage teiegi, palju ja alati!“

Katrin Mänd – sotsiaalpedagoog

„Inimesi tuleb võtta sellisena nagu nad on, mitte sellisena, nagu sa tahaksid, et nad oleksid!“

Sirje Hollo – klassiõpetaja, käsitöö ja kunstõpetuse õpetaja

„Elu on täpselt nii rõõmus ja värviline, nagu sa seda soovid vaadata.“

Annika Pau – loodusainete õpetaja

„Tooda head karmat: tee teistele head ja hea jõuab ringiga sinuni tagasi, sest kõige tähtsamad asjad elus on armastus, head suhted ja kogemused – see on see, mis on jääv.“

Agnes Kato – eriklassi õpetaja

"Aeg on sinu elu münt. See on su ainus münt ja ainult sina saad määrata, kuidas sa selle kulutad. Ole ettevaatlik, et keegi teine ei kulutaks seda sinu eest." (Carl Sandburg)

Riina Kauppi – eesti keele ja kirjanduse õpetaja

„Õpikud ei ole ainsad raamatud, mis õpetavad.“

Liis Pihlik – pikapäevarühma kasvataja

„Ei ole paremaid, halvemaid aegu. On ainult hetk, milles viibime praegu.“ (Artur Alliksaar)

Mari Sepping – klassiõpetaja, inglise keele õpetaja

„Olen väike ja kuri, aga tegelikult sõbralik.“

Tiina Kaasik – klassiõpetaja

„Leida endas jõudu, tahet ja südamlikkust, et mõista igat oma klassi õpilast.“

Margit Rungenen – inglise keele õpetaja

„Kes kuhugi ei kiirusta, jõuab kõikjale.“ (Mihhail Bulgakov)

Margit Nagel – muusika- ja loodusõpetuse õpetaja

„Ainult südamega võib õigesti näha, kõige tähtsam on

silmale nähtamatu.“ („Väike prints“)

Heivi Mäekivi – koolipsühholoog

„Kui elu viskab sind sidruniga, tee limonaadi!“ (Joan Collins)

Kadri Lill – matemaatikaõpetaja

„Muutuda saad sa vaid ise, teisi sa muuta ei saa.“

Karin Vassil – kehalise kasvatuse õpetaja

„Ära ütle, et pole võimalik! Ma ei suuda! Ma ei saa hakkama! Ma ei ole selleks võimeline! Sa oled võimeline paljukski – kui sa suudad endale seda ette kujutada, suudad sa seda ka teostada!“

Mariann Parašin – abiõpetaja

„Elu on ilus.“

Irina Jadonist – vene keele õpetaja

„Positiivne mõtlemine annab jõudu edasi minna.“

Kaisi Reilson – juhiabi, personalispetsialist

„Minu motoks igapäevatoos ja elus on positiivsus, inimeste võrdse kohtlemise põhimõte, ümbritsevast hoolimine, pühendumus eesmärkidele.“

Merlyn, Kätlin, Emma - kolm Kostivere kooli vilistlast, ühine kirk jalgpalli vastu

Vilistlane Katharina Toomemets

Merlyn Mletsin, Kätlin Hein ja Emma Treiberg – neid kolme naist ühendab lisaks sellele, et nad kõik on Kostivere kooli vilistlased, ka ühine kirk jalgpalli vastu. Kõik naised ütlevad, et hakkasid jalgpalli mängima tänu sellele, et Kostiveres pidevalt seda tehti ja tänaseks mängivad nad kõik ka jalgpalliklubis Tallinna Kalev.

„Jalgpalliga sain tuttavaks tänu Kostiveres elamisele. Külapoised mängisid siin väga tihti. Nii sain ka mina pisiku külge ja läksin trenni,“ räägib **Emma Treiberg**, kes alustas sel aastal viiendat jalgpallihooaega. Oma päris esimest jalgpallimängu ta ei mäleta, kuid üks tähtsamaid on meeles küll.

„Naiste meistriliigas astusid vastamisi Noortekoondis ja Tallinna Kalevi naiskond. Sel ajal treenisin mina Kalevi noortegrupis, kuid tahtsin väga naiskonnaga

Emma Treiberg (vasakul)

liituda. Noortekoondise tiim oli mõeldud just neile, kes enda klubis nii kõrgel tasemel mängida ei saanud.

Seetõttu mängisin mina sel päeval just nende eest. Võitsime mängu seisuga 3:2 ning järgmisest hooajast sain mänguaega juba Kalevi naiskonna eest. Tollel ajal oli see kindlasti minu elu parim mäng ning elamus, mis jalgpallist saanud olin. Olin väga õnnelik ning uhke enda üle,“ meenutab ta.

Emma esimesteks jalgpallitreeneriteks olid Reelika Turi ja Kätlin Hein. „Reelikaga ma just eriti kaua koos ei treeninud, kuid mäletan hästi, et tegime palju tehnikat ning baasharjutusi. Kätliniga puutun ma kokku tänase päevani. Kõige enam jääb tema puhul silma rahulikkus ja kvaliteet, mis loodetavasti aastatega ka mulle külge hakkab.“ Jalgpall meeldib Emmale seetõttu, et spordiala pakub väljakutseid ning selles on tohutult arenemisvõimalusi. „Seda kõike nii trennides, taastudes kui ka teisi trennides. Muidugi on jalgpall ka tohutult lõbus.“ Nagu spordis ikka, on ka Emma pidanud trennidest vigastuste pärast pausi pidama, kõige pikemalt lausa kolm kuud.

Kätlin: kui jalgpalliga alustasin, oli naiste jalgpall Eestis alles tekkimas

Kätlin hakkas jalgpalli mängima neljandas klassis, aastal 1996. „Kostiveres mängisid tol ajal kõik jalgpalli, nii poisid kui tüdrukud. Käisin neljandas klassis, kui klassiõega mõtlesime, et mõned sõbrad juba käivad jalgpalli mängimas ja võiks ju ise ka minna trenni proovima. Nii ta läks – mängin tänaseni jalgpalli.“ Kolm aastat hiljem hakati kolme-neljakesi juba Tallinnas trennis käima ja Eesti meistrivõistlustel osalema. Ka Kätlin on pidanud jalgpallist pausi pidama. „Pikem paus oli, kui ühe aasta Eestist ära olin, aga isegi siis tervet hooaega vahele ei jäänud, seega mängin praegu oma 21. järjestikuseid Eesti meistrivõistlusteid jalgpallis.“

Kätlin räägib, et ta oma päris esimest mängu Kostivere meeskonnaga ei mäleta, kuid mäletab seda, et osaleti mitmetel koolidevahelistel turniiridel ja isegi rahvusvahelisel Helsinki Cupil. Ta mäletab esimest meistrivõistluste mängu Pärnu jalgpalliklubi vastu. „Treener rääkis juba enne mängu, et vastased on väga tugevad ja vanemad kui meie. Eks väike hirm siis sees oli ja pärast ilmselt imestus, kui hästi vastane mängis, sest tulemuseks oli suureskooriline kaotus.“

Kätlini esimene treener oli Kostivere kooli kehalise kasvatuse õpetaja Toomas Känd. „Ma arvan, et tema olulisim teene oli see, et ta pidas loomulikuks, et nii

poisid kui tüdrukud võivad jalgpalli mängida ja ka koos treenida. Hiljuti oli uudis, et 25 aastat tagasi pidas Eesti naiste jalgpallikoondis oma esimese ametliku maavõistluse,“ räägib Kätlin. „Sel ajal, kui mina sain Kostivere koolis võimaluse jalgpalli mängima õppima, oli Eesti naiste ja tüdrukute jalgpall alles tekkimas. „Olen oma esimesele treenerile väga tänulik, et ta mulle esimesed jalgpalli põhitõed selgeks õpetas ning leidis meile võimaluse Tallinnas tüdrukute jalgpallivõistkonnaga liituda.“

JK Tallinna Kalev naiskond

Jalgpall on Kätlini sõnul tema elustiil. „Mõnus on väljakul palli taga ajada, unustada kõik muu ja lihtsalt nautida mängimist. On selge, et ma mingil hetkel enam ise vanuse tõttu jalgpalli mängida ei jaksa, kuid jalgpallita on elu ka keeruline ette kujutada,“ ütleb ta ja lisab, et seetõttu on ta juba praegu oluliselt panustanud treeneritöö õppimisse ja praktiseerimisse. „Muide, enne kui Emmast minu võistkonnakaaslane sai, jõudsin lühiajaliselt ka tema treener olla.“

Merlyn: platsil adrenaliin tõuseb ja platsi ääres toimuvat enam tähele ei panegi

Nagu teised naised, ütleb ka Merlyn, et sai jalgpallipisiku sellest, et külas mängisid kõik poisid jalgpalli. „See haaras mind kuidagi kaasa. Õunapuud olid meil väravateks,“ meenutab ta ja ütleb, et ka kehalise kasvatuse tunnid olid jalgpallisünnitlusega. Merlyn on jalgpalli mänginud üle 20 aasta. Merlyn ütleb, et temal on erinevatel põhjustel jalgpallimängus olnud mitmeid pause – näiteks on ta olnud Eestist eemal või kimbutavad vigastused. „Ma ei saa ka vilistlaste kokkutulekul osaleda, sest lähen

operatsioonile,“ ütleb ta ja tõdeb, et jalgpall ei ole lihtne ala. „Aastate jooksul olen aru saanud, et kõige olulisem on tahtejõud ja seda on mulle õpetanud ka paljud vigastused – olen vigastanud põlve, hüppeliigest, roideid, saanud peapõrutuse.“

Oma jalgpalliga alustamise aegadest mäletab Merlyn hästi Balti liiga turniire. „Seal puudusid elementaarsed asjad nagu riietusruum ja tualett, ka kohtunik oleks justkui vastane olnud. Õnneks on ajad muutunud,“ ütleb ta. „Ka koondise osas – kui 20 aastat tagasi saime bussis kokku, läksime turniiridele ja tutvusime bussis, siis nüüd on meil iganädalased koondisetrennid, toimuvad koondiselaagrid ja loomulikult nüüd lennatakse. Enam ei pea bussis magama ja otse mängule minema.“

Merlyn ütleb, et tema esimene treener oli Priit Simson. „Ta oli meie kehalise kasvatuses õpetaja kursakaaslane ja nii ma tegelikult linna trenni jõudsingi. Kostiveres sai ka mängitud, aga pigem oma lõbuks. Priit on ka aastaid hiljem uuesti mu treener olnud. Ta on õpetanud mulle olulisi asju – tahtejõudu, mitte alla andmist ja seda, et jalgpall on võistkonnasport.“

Merlyn ütleb, et tema arust on väga positiivne, kui mängijad ka väljaspool jalgpallitreenni suhtlevad.

Jalgpall on talle andnud ühtekuuluvustunde ja palju sõpru ning tuttavaid. „Saab end välja elada ja emotsioonid on ikka meeletud – adrenaliin tõuseb platsil olles ja sa ei pane enam tähele, mis väljaku ääres toimub. Seda pole võimalik sõnadesse panna, mida jalgpall mulle andnud on.“

Merlyn Mletsin (vasakul)

Jalgpallitreener Toomas Känd: Kostivere kooli naised olid Eestis sisuliselt parimad

Kostivere koolis kehalise kasvatuses õpetajana töötanud Toomas Känd räägib, et tema mängis Raasiku jalgpalliklubis ja kui mehi ühel hetke enam kokku ei saanud, tegi Jokker talle ettepaneku hakata poisse juhendama. „Meil oli suur võimla ja Jokker tahtis talvel palju sõprusmänge teha. Ma arvan, et tänu sellele, et koostöö Raasiku ja ka Aruküla poistega oli väga tihe, saime väga häid tulemusi, karikaid, välismaa reise. Tänu Raasiku legendaarsele treenerile, hakkasin ma poisse ja tüdrukuid Kostiveres juhendama,“ meenutab ta.

Toomas ütleb, et sisuliselt oli Kostivere kooli jalgpallinaiskond Eestis parim. „Üle 25 aasta tagasi hakkasid tüdrukud trennis käima, algklassidest kuni põhikooli lõpuni.“ Merlyni, Kätlini ja Emma tegemistel võiks Toomas enese sõnul rohkem silma peal hoida, kuid siiski loeb ta, kuidas neil läheb. „Emma annab juba ise trenne ja minu enda kaks poissi on mõnes tema trennis käinud. Kätlin on ka muidugi treener, kuid Merlyni kohta ma ei tea.“

Emmale andis Toomas kehalise kasvatuses tunde. „Siis oli ta väga kiire ja sportlik tüdruk, aga ma ei pannud tähele, et jalgpall teda kõige rohkem huvitanud oleks. Sellel ajal, kui Emma mängima hakkas, ma enam jalgpallitrenne ei juhendanud – kool oli siis liiga väike ja lapsi vähe, et võistkond kokku saada. Siis juhendasin edukalt maakonnatasemel lauatennise poisse ja mõnda tüdrukut.“

Toomas mäletab, et Merlyn oli kohe meeskonna liider ja käis kõik trennid läbi. „Poistel olid eraldi trenniajad ja Merlyn oli ka poiste trennis kohal. Eriti ta neile alla ei jäänud, pigem oli võrdne ja paljudest parem. Kätlin alustas vanuselt vist hiljem ja arenes sihikindla tööga järk-järgult väga heale tasemele. Mõlemad olid väga töökad ja oli näha, et nad armastavad jalgpalli väga.“

Toomas meenutab, et Snickers Cupidel mängides olid tüdrukud enamjaolt ikka teistest üle, aga väravad ei tahtnud kuidagi tulla. „Pidin siis ikka kõvemalt häält tegema ja tüdrukud vihaseks ajama. Nad olid pärast mängu ikka väga pahased, et ma liiga palju karjusin. Eriti pahane oli vist Merlyn, aga kui ma kõvemalt häält ei teinud, ei kasutanud tüdrukud tihti oma üleolekut ära, aga kui nad mu peale vihaseks said, hakkas mäng kohe paremini minema ja väravad tulema.“

Vilistlased meenutavad...

Anneli Birkholtz:

Mina alustasin oma kooliteed 1988. aasta sügisel. Sellel ajal asus 1. klass Kostivere Lasteaias ja õpetajaks oli Linda Tamm. Oi kuidas sai oodatud seda tähtsat sündmust - koolivormi ja mütsi. Teisel koolipäeval ei olnudki nii tore nagu loodetud. Selgus, et 1. klassis peame tegema lõunauinut nagu "lasteaiatitad". Siis läks ootamiseks, et saaks juba "päris kooli"!

Järgmisel sügisel ootas meid koolimajas õpetaja Maimu Prööm - uhke oli olla suurte inimestega ühes koolis. Tore on meenutada, nüüd on Kostivere Kooli lõpetamisest möödas juba 21 aastat!

Kadi Truuleht:

Kui tänapäeval läbitakse enne kooliminekut eelkool, siis 80-ndatel sellist asja veel polnud. Lugemine ja ühest kahekümneni arvutamine tuli selgeks saada omal jõul. Mäletan selgelt suve enne kooliminekut, kui ema palus tulevasel klassijuhtajal Linda Tammel mulle ja klassiõde Siirile lugemist õpetada. Käisime siis iga nädal 1 kord õpetajal külas. Olgem ausad, ega lugemisoskus mind ja Siirit ei motiveerinud, küll aga teadis Linda Tamm, kuidas meid motiveerida - tublilt läbitud tunni ning korrektselt välja veeritud laused andsid õiguse õpetaja kõrgete kontsadega kingi ja talve-saapaid proovida. Olid ajad!

Oi aegu ammuseid...

Minevikul võib vahel külas käia, kuid sinna ei tohi püsima jääda.

Thomas White (ameerika filosoof)

Kuigi olen koolist päris kaua eemal olnud, toob 1. september ikkagi mingi ärevuse hinge ja mõtted rändavad aastate taha. Vahel meenuvad sügisesed lehe-riisumised kooliõuel, vahel kartulivõtt kohalikus majandis, vahel töö kaalika -või porgandipõllul, vahel maikuised metsaistutuspäevad.

Tihti teenisime niiviisi raha kevadekskursiooniks. Minu märkmetes seisab, et 1988/89. õppeaasta kevadel oli minu 8. klassi töötasu tervelt 84 rubla! Järgmisel kevadel tuli 3-päevase lõpuekskursiooni eest igaühel maksta 12 rubla ja 90 senti. Sama aasta lõpuõhtu lauas oli tasu 4 rubla igalt osavõtjalt. Nii see oli! Rublad ja kopikad!

1992. aastal said rubladest kroonid. Elasime üle ka sellele eelnenud rahareformi ja järgneva toidutalonduse ajastu. See oli suurte muutuste algus. Ja seda igal alal. Rahvusvaheliste Lions Klubide kohaliku piirkonna velle kaudu saime 1990-ndate algul endale Rootsist ühe sõpruskooli. Järgnesid kevadised ja sügisesed vastastikused külaskäigud, tutvumised nii rootsi koolieluga kui ka rootslaste endiga. Tol ajal oli kõik sealne vägagi erinev sellest, mis siin. Juba siis olid neil koolis tugiisikud ja abiõpetajad. Tunnis toimetati rahulikult, õpilaskeskselt. Vahetundideski oli

võimalik valida endale mingi meelistegevus. Õpilastele ei pandud hindeid, ei olnud tunnikontrolle ega kontrolltöid, eksamitest rääkimata. Küll aga pidi õpetaja andma kord aastas vanematele omapoolse hinnangu õpilase teadmiste kohta.

Rootsi koolilt ja nende Lionsitelt saime noil aastail siia kaasaegset tehnikat, koolimööblit, õpikuid ja keeleõppeks vajalikku pildimaterjali, spordivarusust, riideid ja jalatseid. Kõik sõidud olid meile jaoks tasuta. Siinkohal ei saa ma jätta meenutamata saatustlikku 1994. aasta septembrit, kui pidime ESTONIA-l Rootsi minema. Paar päeva enne sõitu tuli kõne Rootsi kooli direktorilt. Nimelt õnnestus tal kohaliku Lions klubi toetusel vahetada meie laevapiletid lennupiletite vastu. Nii lendasimegi 27. septembri õhtul sinna ja järgmisel hommikul räägiti meile öösel juhtunud suurõnnetusest. See oli raske nädal kõigile. Iga septembri lõpul süütan küünla neile, keda ümbritseb igavik.

Aga aeg voolab edasi. Vahepeal on meist saanud eurooplased (vist), aga hinges jääme ikka eestlasteks. Alati!

Soovin Kostivere kooliperele koolirõõmu igasse päeva, eestlaslikku väärikust ja enesekindlust tegudes ja valikutes!

õp Helgi Kruminš

Kostivere Kooli inglise keele õpetaja
aastatel 1984–2007

Aastakümneid Kostivere Koolis

ISE KÜSIN, ISE VASTAN...

Tiina Kaasik klassiõpetaja

Kus on minu juured?

Olen Paunvere tüdruk. Minu kodu ja kool on Palamusel Oskar Lutsu „Kevade“-mail. Olen õppinud 4 klassi Tootsi koolimajas ja edasi Palamuse keskkooli majas. Minu isa oli keevitaja, kuldsete kätega mees. Isal oli ka väike roll „Kevade“-filmis. Ema töötas telefonikeskjaamas telefonistina. Kõige tähtsamaks pidas ema oma laste kasvatamist ja õpetamist, väärtustas väga haridust.

Minu lemmikaine ja huvid Palamuse Keskkoolis?

Lemmikained olid matemaatika ja astronoomia. Matemaatika seepärast, et on konkreetne, sest mulle meeldivad konkreetsed ja asjalikud inimesed. Huvi-tusin väga astronoomiast, suviti käisime astronoomia laagrites tähti vaatamas ja uurimas. Tegelesin meel-sasti spordiga, olin suusatamises üsna käbe.

Kelleks tahtsin saada peale keskkooli lõpetamist?

Minu sooviks oli saada agronoomiks. Viisin paberid praegusesse Maaülikooli. Tegin keemia eksami hin-dele „5“ ja tulin ära. Äratuleku põhjuseks oli see, et olin väike ja kleenuke ning arvati, et mul läheb ras-keks põllumeeste ja traktoristidega tegelemine.

Aga kuidas minust sai õpetaja?

Läksin kooli tööle. Tööl olles sain aru, mis on minu kutsumus ja tegelik soov. Õppisin algklasside õpetaja-jaks.

Esimene töökoht peale kooli lõpetamist?

See oli Tartu 3. Keskkool. Sain 1.F klassi, klassis oli 45 õpilast. Lapsed olid väga toredad, samuti lapseva-nemad ja kolleegid. Käisime kehalise kasvatuse tun-dides tihti Tartust väljas Vapramäel suusatamas, sin-na sõitsime rongiga. Olid ekskursioonid ja klassiõh-tud koos vanematega, õppisime selgeks erinevad ka-vad klassiõhtuteks ja koosviibimisteks. Klassi üritu-sed toimusid kooli sööklas, sest rahvast oli palju – 45 last + 90 lapsevanemat. Oli väga, väga tore aeg!

Kus jätkasin õpetajatööd?

Viljandis Carl Robert Jakobsoni nimelises 1. Kes-kkoolis. Organiseerisin keskkooliõpilastele erinevaid üritusi, konverentse, väljasõite, tegelesin klassi- ja koolivälise tööga. Minu väga hea abiline oli Jaan Tätte. Õpetasin ka 5. klassis matemaatikat ja 9. klas-sis ajalugu. Oli jälle väga põnev ja tõine aeg!

Mis sai edasi?

Edasi tuli Kostivere kool. Algas siin oli minu jaoks väga raske. Olin töötanud suurtes koolides suurte kollektiividega – ja nüüd järsku väike kool! Sain kuueaastaste 1. klassi. Kõik oli võõras – koht, lap-sed, õpetajad... Hakkasin käimas Tallinnas end koo-litamas ja sain hakkama. Lapsed olid need, kes mind aitasid, toetasid ja mõistsid. Minu õpilased Marco ja Reijo rõõmustasid mind põllult korjatud lillekimpu-dega. Suur toetus oli ka direktor Endel Väljataga ja õppealajuhataja Lii Tüvi poolt. Nüüd jälgivad nad Kostivere Kooli tegemisi ja toimetamisi pilvepiirilt ning rõõmustavad koos meiega. 1987. kuni 2013. aastani töötasin nii algklasside õpetaja kui kooli õp-pealajuhatajana.

Kuidas mind koolis on kutsutud?

Keskkoolis olin Kirsike (perekonnanime Kirs järgi) ja Jõhvikas, Tartus olin lihtsalt Õpetaja, Viljandis olin Kassa (perekonnanime Kaasik järgi) ja Kosti-verre tulles olin Leevike punase kampsuni järgi.

Kas ma tean ja oskan nüüd juba kõike?

Minu jaoks on väga oluline olemas olla oma lapse Kristiina ja tema pere jaoks, uuesti avastada maailma koos minu silmaterade Eliise ja Johannesega. Lapse-lapsed on minu jaoks elu suurim kingitus, nad õpetavad veel mindki, kuidas säilitada rahu, kuidas lasta

lahti iseendast, kuidas painduda, kuidas kompromisse teha, kuidas endale kindlaks jääda ja emotsioone talitseda.

Sellel õppeaastal alustan Kostivere Koolis 33. aastat. Kuidas ma end tunnen?

Mul on maailma parim klass, olen nende jaoks maailma parim õpetaja. Maailma parim õpetaja saab olla ainult maailma parimate laste jaoks. Mul on väga toetatavad, mõistvad ja abivalmis vanemad. Koos lastega klassiruumis tunnen end väga hästi – olen hoitud, nad mõistavad mind, saavad aru minu muredest ja koos tunneme rõõmu, kui hästi läheb. Sügised algavad mul viimasel ajal üllatustega. Kas ei ole siis põhjust rõõmustada ja uhkust tunda, kui sinu postkasti potsatab järgmise sisuga kiri:

Tere, õpetaja Tiina!

Teine aasta ülikoolis on edukalt alanud ja nüüd saan minna juba ka oma esimesele praktikale. Selle aine raames pidin kirjutama, miks mina õpetajaks saada tahan. Peale pikki mõtisklusi panin kirja paar rida ning tundsin, et pean need read ka Sulle saatma.

Miks mina aga õpetajaks saada tahan? Arvan, et oskasin sellele küsimusele juba umbes 10aastaselt vastata. Nimelt oli mul au algklassides õppida maailma kõige imelisema õpetaja all. Tiina Kaasik Kostivere

Põhikoolist on naine, kes jääb igaveseks mu südamesse. Ta oli piisavalt karm, tunnis valitses alati kord, kuid alati jäi ruumi ka naljale ja naerule. Nii-siis sai mulle juba algklassides selgeks, et tulevikus tahan olla nagu tema. Tahan astuda tema sammudes ja tahan samamoodi mõnda noort niimoodi mõjutada, nagu tema mind mõjutas.

Õpetajana töötades tean, et ei saa tervet maailma muuta, aga ma olen päris kindel, et mõne väikse lapse maailma küll. Ma olen maakohas üles kasvanud ning seetõttu ka väga palju katkiseid perekondi näinud. Mitte, et selliseid peresid linnas ei oleks, vaid maal on tihtilugu alkoholismi ja vaesusega rohkem probleeme. Mina sooviks nende katkistest peredest tulevate laste jaoks olemas olla. Tahan õpetajana anda neile kõik, et nende haridus ei jääks vanemate tõttu saamata. Tahan olla õpetaja, kes üritab kõiki lapsi mõista ning kes ei pane kõiki ühte patta. Just seda sama õppisin ka õpetaja Tiinalt. Iga inimene väärib võimalust ning laps ei saa valida, kuhu perekonda ta sünnib.

Tahan Sulle saata siit tudengilinnast ühe suure, suure kalli ja veel suuremad tänusõnad. Ilma sinuta poleks ma siin.

Alati Sinu

Kreet

ÕPETAJA IRJA ERINEVAD TAHUD

Irja Kingsepp

Ajaloo- ja ühiskonnaõpetuse õpetaja

Ülesanne: Täida lünk ja kirjuta mõned laused, mis iseloomustavad õpetaja Irjat.

Minu ..... on õpetaja.

Minu ema on õpetaja. Kui ma veel ise koolis ei käinud, siis sain emaga tundides kaasas käia. Istusin tähtsalt esimeses pingis kellegi kõrval ja joonistasin. Vahel seisin tooli peal ja joonistasin tahvlile. Ilmselt said kõik naerda ja muinasaja õppimine oli teisejärguline. See oli vanas Jõelähtme koolis, mis lõhnas puukütte-ahjusoojuse ja veidi kopitanud raamatute järgi. Koolilaps olles tundus mulle, et teiste jaoks olin ikka „õpsi laps“, justkui eelistega. Tegelikult ikka rangema hindamise ja distsipliini, jälgimise all. Õnneks oli klassis meid selliseid lausa neli.

Kaisa Välk

Minu sõber on õpetaja samas koolis, mille ise 1970. a lõpetasime. Kuna Irja asus Jõelähtme kooli tööle siis, kui meie oma õpetajad seal veel töötasid, oli vahel tore kuulata koolijutte ja ka klatšida taga endiseid õpetajaid. Eriti huvitav oli lugeda ühel kooli kokkutelekul arhiivmaterjale, mis olid ajalooõpetajale kättesaadavad. Olen ka ise õpetaja ja sõbraga kokku saades tabame end sageli vestlemas kooli teemadel. See on vist õpetajate kutsehaigus.

Taimi Uiibo

Minu kolleeg on Irja olnud 80-ndatest, kuulume mõlemad EAYS-i. Oleme koos keerulisel üleminekuajal ajalooõpetajate metoodikatuba pidanud, olümpiaadi küsimusi ette valmistanud, defitsiidi tingimustes korraldanud üleriiklikud ajalooõpetajate suvepäevad Harjumaal kaheksakümnele Eestimaa õpetajale, kus esines ka tollane peaminister Mart Laar. 1991. a suvel, keeruline aeg, meie Helsingi Ülikooli usuõpetajate koolitusel, saabusime 8. augustil Tallinna!? Ajalooõpetajate holokaustikoolitusel Iisraelis ja mitmetel reisidel käimine on olnud huvitav ja arendav.

Sirje Luide

Minu sõps on õps, kellega suhtleme tihti, korraldame naistekaid, metsaskäike, rattasõite klassiõdedega ja paraku käime ka matustel. Viimati külastasime meie kaksikute rõõmsameelset ema tema 91. sünnipäeval. Selleks, et üle 40 aasta koolis vastu pidada, peab ikka hingelt õpetaja olema.

Imbi Hook

Minu naabrinaine, kellega saab igapäevaselt üle aia vahetada uudiseid kooli kui ka aianduse teemal, oli minu klassijuhataja. Kooliajast on palju mälestusi, aga üks neist on, et ta oli naisõpetaja, kes sõitis ringi autoga. See ei olnud just tavaline tol ajal ja kõneleb temast nii mõndagi. Ta oli julge nii sõnadelt kui tegudelt. Meie esimenegi klassijuhataja Linda Tamm jõudis viiekümneselt järjekorras nii kaugele, et sai ainu-kese õpetajana ostuloo autole Moskvitš. Meie klassi mõlemad klassijuhatajad olid omas ajas head eeskuju näitavad, julged ja isemõtlevad naised. Ka tänasel päeval pidi Irja sõiduuskus suurepärase olema, pidi oskama hästi kiirust üleval hoida. Nii räägitakse. Suured sõbrad on nad minu kutsu Johnnie'ga, kes igal võimalusel vupsab naaberkrundile. Ka meie maja lapsed ootavad pikisilmi juba õunamahla tegemist naabrite kuuris, et saaksid õunu purustada ja pressida.

Mari Vaupere

Minu põhikooliaegne klassiõde Irja on üks mu kauaaegsemaid sõpru. Ta abiellus oma pinginaabri Urmasega 1975. a. Koos veedame vaba aega teatris, kontserdil, reisil ja saunaõhtutel jões tervist ja vestlustes maailma parandades. Irja on erudeeritud ja tark ajaloo- ja kultuurihuviline, kellega ei hakka kunagi igav. Ta on otsekohene ja aus suhtleja, kellega saab rääkida/vaielda kõikide teemade üle. Ta on mõnus ja hea sõber.

Raimo Sau

Kui ma esimesel koolipäeval koolimajja jõudsin, ei olnud tunnid veel alanud, sest **mu ema on õpetaja** ja tänu temale olime alati varem kohal ning olles eelnevalt mitmeid kordi temaga koolis kaasas käinud, ei olnud mulle koolielus midagi arusaamatut. Paljudel õpilastel oli ettekujutus, et kui õpid samas koolis kus su ema on õpetaja, siis on see nagu ekspressrongiga sõit – vahepeatuseid ei ole. Aga see ei ole alati tõsi. Koduste ülesannete ja kontrolltööde vastuseid ei öeldud ette ning kehvemaid hindeid paremaks ei parandatud. Popipäevi ei olnud võimalik üldse teha ja kojujäämiseks pidi olema mõjuv põhjus. Vaadates tagasi oma kooliajale, leiame, et lihtsam on olla õpetaja poeg kui õpilase ema.

Karl Kingsepp

Kui ma tutvusin enda **elukaaslase emaga** ja sain teada, et ta **on õpetaja** ei olnud mul mingisugust paanikat. Olen ise õpetaja ja minu ema on õpetaja.

Miks see on hea, et Irja on õpetaja? Esiteks, õpetaja roll paistab kodus iga päev välja. Irjal on alati palju häid nõuandeid, ükskõik mille tegemiseks. Teda on raske šokeerida, sest ta on tööl igasuguseid hulluseid näinud. Irja on „kultuurijuht“, ta organiseerib põnevaid ettevõtmisi ja kultuuriretki. Irja on julge ja avatud suhtleja. Ta leiab kõigiga ühise jututeema ja ta ütleb alati otse, nii nagu mõtleb. Kodus oskab ta suurepäraselt, sujuvalt jaotada ülesandeid teistele pereliikmetele, sest koos on lõbusam ja töö saab kiiremini tehtud. Irjal on suur süda, ta peab alati kõiki tähtpäevi meele ja tühja kõhuga ta koju minna ei lase. Tänu Irjale on minu elukaaslasel ilmselt teadmine olemas, kuidas õpetajaga koos elada.

Ketter Leemet

Minu vanaema on väga enesekindel ja ta teab, mida teeb, isegi siis, kui on raske. Mulle meeldib kõige rohkem see, et vanaema suudab jääda positiivseks, ükskõik, mis väljakutse ka ei oleks.

Mirjam Välk

Vilistlased vastavad

Intervjuu Tõnu Tuisuga (08.09.2019)

Mis aastatel õppisid Kostivere Koolis?

1984–1991

Kes oli Sinu esimene õpetaja?

Maimu Prööm

Positiivsed mälestused Kostivere Koolist?

Kodukool, kõik olid sõbrad-tuttavad.

Missuguseid huvitavaid üritusi te korraldasite klassiga?

Klassiõhtud, klassiekskursioonid

Üks naljakas lugu kooliajast?

Lugusid on palju. Naljakaim ehk, kui õpetaja Karna asendustunde andis.

Kuidas meenutad nüüd Kostivere Koolis oldud aastaid?

Meenutan heldimusega. Minu jaoks etalon-hetked lapselõvest ja noorukeast.

Millega tegeled praegu?

Täna tegelen müügitööga. Aitan inimestel oma unistusi realiseerida või lihtsalt elu- või tööga edasi liikuda.

Soovid koolile, õpilastele, õpetajatele, lastevanematele?

Ärge mõelge üle, kohtuge hetkede ja olukordadega – lahendage probleeme ja dilemmasid samamoodi nagu koolipinki antud ülesandeid.

Intervjuu Jarek Terasmaga (08.09.2019)

Mis aastatel õppisid Kostivere Koolis?

2008–2017

Kes oli Sinu esimene õpetaja?

Diana Roosilill

Positiivsed mälestused Kostivere Koolist?

Hea koolitoit, head õpetajad ja ilus koolimaja.

Mis häiris, kuidas reageerisid?

Mulle ei meeldinud üks õpetaja, ei teinud temast välja.

Missuguseid huvitavaid üritusi te korraldasite klassiga?

Käisime Soomes, loomaaias, ööbisime õpetaja juures ja koolis.

Üks naljakas lugu kooliajast?

Keemia tunnis näppisin õpetaja laual olevat kraani ning sealt hakkas vett purskama nii, et terve klass ujus.

Kuidas meenutad nüüd Kostivere Koolis oldud aastaid?

Rõõmus, rohkelt huumorit, pahandusi ning kurbust.

Millega tegeled praegu?

Hetkel õpin keskkoolis ja töötan. Kui on vaba aeg, siis tegelen spordiga.

Soovid koolile, õpilastele, õpetajatele, lastevanematele?

Ilusat pikka elu koolile ning jõudu ja jaksu kõigile.

Intervjuu Janno Idavainuga (08.09.2019)

Mis aastatel õppisid Kostivere Koolis?

1995–2006

Kes oli Sinu esimene õpetaja?

Õpetaja Linda Tamm

Positiivsed mälestused Kostivere Koolist?

Hea seltskond, head õpetajad.

Missuguseid huvitavaid üritusi te korraldasite klassiga?

Ise ei korraldanud aga osalesin võistlusel „Musabox“. Korraldasime klassiõhtuid.

Üks naljakas lugu kooliajast?

Lugusid on palju. Esimene, mis meenub on see, kui klassivend peitis ennast kappi ja samal ajal tuli direktor, kui klassivend karjus üle klassi „Uus Guinnessi rekord on sündinud“. :)

Kuidas meenutad nüüd Kostivere Koolis oldud aastaid?

Väga hea sõnaga. Kostivere Koolist sai tugeva hariduse, hiljem oli keskkoolis palju lihtsam.

Millega tegeled praegu?

Koostan suuri seadmeid. Projektijuht.

Soovid koolile, õpilastele, õpetajatele, lastevanematele?

Soovin jõudu ja jaksu. Olge ikka sama ägedad. Arvan, et Kostivere Kool on sama hea või parem, kui mõni eliitkool. :)

Intervjuu Sander Sepaga (08.09.2019)

Mis aastatel õppisid Kostivere Koolis?

2009–2018

Kes oli Sinu esimene õpetaja?

Tiina Kaasik

Positiivsed mälestused Kostivere Koolist?

Head õpetajad ja loomulikult hea koolitoit.

Missuguseid huvitavaid üritusi te korraldasite klassiga?

Klassiööd ja klassiõhtud.

Üks naljakas lugu kooliajast?

Ei oska öelda.

Kuidas meenutad nüüd Kostivere Koolis oldud aastaid?

Iga kord kui sünnib, tuleb meelde Kostivere Kool.

Millega tegeled praegu?

Õpin Loo Keskkoolis ja sõidan Crosskarti.

Soovid koolile, õpilastele, õpetajatele, lastevanematele?

Kannatust.

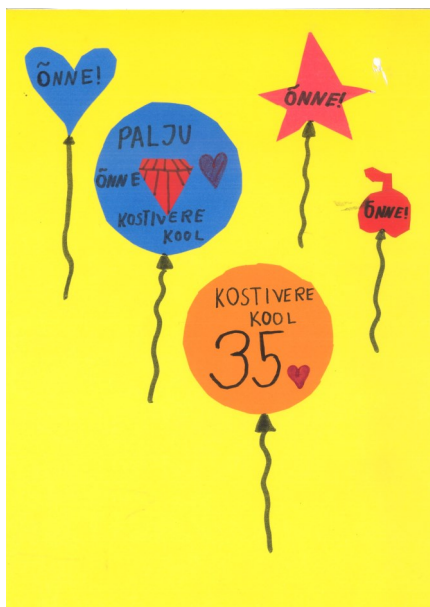
Õpilaste omaloomingut

Joanna Näär

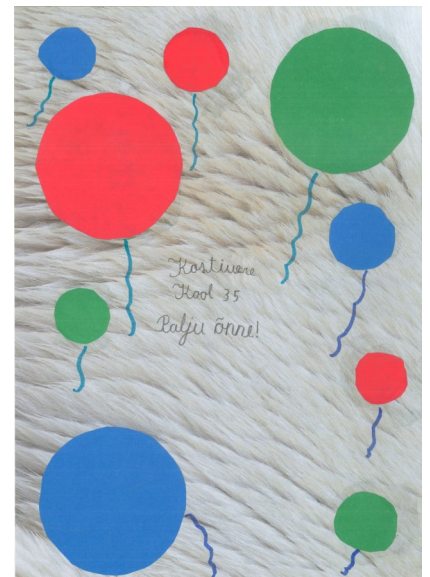
Emma Sepp

Joanna Näär

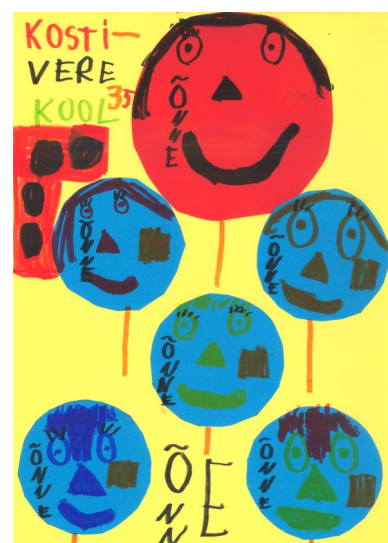
Martin Malva

Sebastian Tuul

Ketlyn Govorun

Karl-Marcus Kärvet